

ARV ÆNDRER LIV
Irene og Hans Jørgen ved,
at hjælpen gør en forskel
SIDE 4

OMVENDT JULEKALENDER
Mille Gori vil vise danske
skoleelever verden
SIDE 10

SIDE 8: SE OS NU

**MØD FIRE VOKSNE,
DER SOM BØRN FIK HJÆLP
AF SOS BØRNEBYERNE**

SIDE 11

**Kamala sov med
gadehundene for at
føle sig tryk om natten**

 **SOS
BØRNEBYERNE**

CORONAS KØLVAND ER SPÆKKET MED UDFORDRINGER TIL OS

Jeg havde sådan håbet, at vi kunne tale om noget andet denne gang, men virkeligheden er desværre, at corona stadig fylder i hele verden.

Mens vi her i Danmark trods alt kun har oplevet mindre restriktioner og en noget anderledes hverdag end før, er situationen andre steder katastrofal. SOS Børnebyerne har bekymret fulgt udviklingen i de fattigste lande. Når der bliver trukket så hårdt i håndbremsen på et lands økonomi, så rammer det de svageste først og hårdest. Og lige der, hvor det gør allermost ondt, sidder de børn, som vi er til for at passe på.

Tager vi SOS-brillen på og kigger ud i verden, melder vores medarbejdere om øget pres i børnebyerne. Selvom det indtil videre er lykkedes godt med at passe på børnene, så frygter man på sigt for deres mentale sundhed, for fødevarerikkerheden og ikke mindst konsekvenserne af det stigende pres på det omkringliggende samfund.

For mens børnebyerne frygter, hvad fremtiden bringer, så ser det allerede rigtig alvorligt ud ude i lokalsamfundene, hvor vores forebyggende arbejde hjælper de familier, der er i fare for at gå i opløsning. Smitterisikoen har mange steder sat kontakten mellem udsatte familier og SOS-medarbejdere på pause, indtil det igen er forsvarligt at mødes. Det bremser en sårbar udvikling hos en gruppe, der i forvejen har det rigtig svært.

Nedlukningen betyder også, at mange sulter. Dem, der lever af at sælge snacks og andre varer mellem bilerne på vejen eller madvarer på det lokale marked har ingen kunder. Mange skoler er fortsat lukkede, og i Kenya rapporterer vores folk på jorden om, at der tidligst er udsigt til en genåbning efter jul. Det er et alvorligt problem. For når først eleverne er ude af skolen, kan det være rigtig svært at få dem tilbage på skolebænken igen. Her ligger der en stor og meget vigtig opgave og venter på os.

Corona er ikke væk i morgen og måske heller ikke til næste år, og vi kommer til at arbejde benhårdt for at udbedre de skader, som den her krise forvolder. Derfor er jeg også dybt taknemmelig for den loyalitet, I, der støtter os, gang på gang udviser. Jeg ved, at I er med os på den lange bane, og det er der i den grad behov for nu. ■

Mange hilsner

Mads Klæstrup Kristensen
Direktør, SOS Børnebyerne

”

Corona er ikke væk i morgen og måske heller ikke til næste år, og vi kommer til at arbejde benhårdt for at udbedre de skader, som den her krise forvolder

Støt børn ramt af coronakrisen

Med et byfadderskab hjælper du både børn i SOS-børnebyerne og i lokalsamfundet. Læs mere på bilaget vedlagt bladet.

INDHOLD

04 // ARV ÆNDRER LIV

Irene og Hans Jørgen ved, at hjælpen gør en forskel

08 // GÅ PÅ OPDAGELSE

Mød fire voksne, der som børn fik hjælp af SOS Børnebyerne

10 // FADDERGUIDE

Corona forsinker posten og lukker fortsat for besøg i børnbyerne

10 // OPSLAGSTAVLEN

Kender du en klasse, der skal være med i Omvendt Julekalender?

11 // FRA GADEBARN TIL SYGEPLEJERSKE

Efter fire år på gaden fik Kamalas familie hjælp af SOS Børnebyerne

14 // SÅ STOR ER JEG

Rani blev som nyfødt forladt på hospitalet af sin kun 13-årige mor

14 // BAZAREN

De populære navneetiketter har fået nyt look

15 // FADDERPORTRÆT

Mød familien Nivaro, der har et fadderbarn sammen

15 // ORDJAGT

Find og vind: Vi trækker lod om fem flotte muleposer med SOS-logo

SOS
BØRNEBYERNE

FØLG SOS BØRNEBYERNE PÅ:

ANSVARSHAVENDE
Peter Hermann Kamph

REDAKTION
Iben Stjerne Christensen

FORSIDEFOTO
Marcus Frændberg

BAGSIDEFOTO
Lars Just

TRYK
Stibo. Oplag: 72.900

GRAFISK DESIGN OG PRODUKTION
Westring Kbh

BILLEDPOLITIK

SOS Børnebyerne ønsker at beskytte børnene. Det betyder blandt andet, at vi ændrer børnenes navne, så børnene ikke bliver genkendt. SOS Børnebyernes regler er i overensstemmelse med EUs regler om databeskyttelse.

UDGIVER
SOS Børnebyerne Danmark
Amerikavej 15 C, 2. sal
1756 København V.

Tlf.: 33730233
E-mail: info@sosbornebyerne.dk
Gironr.: 8 03 24 40

Tryksag
5041 0004

ARV ÆNDRER LIV

Tekst: Pernille Yde Honoré · Foto: Lars Just

Irene og Hans Jørgen Jørgensen har besluttet sig for at testamentere en del af deres arv til SOS Børnebyerne. Det gør de, både fordi de har et fadderbarn i Malawi, og fordi de har besøgt en børneby og set, at hjælpen virker. Nu kommer også deres arv til at hjælpe de børn, der har allermost brug for det.

Det er en årtier lang tradition for ægteparret Irene og Hans Jørgen Jørgensen at hjælpe udsatte børn. Igennem mange år støttede de to børn i Gambia, som nu er voksne og forsørger deres egne familier. En rejse til Gambia blev starten på en lang livsrejse med SOS Børnebyerne i rygsækken.

Gambia strækker sig som en lang, smal tange fra Atlanterhavet i vest og næsten 500 km ind i landet. Ved Atlanterhavets kyst ligger SOS-børnebyen Bakoteh, den ene af to SOS-børnebyer i Gambia. Irene og Hans Jørgen fik lejlighed til at besøge Bakoteh på en af deres rejser til Gambia, som ikke alene er et af Afrikas mindste lande, men også et af de fattigste.

”Vi kunne straks se, hvor godt alting kørte i børnebyen. Vi kunne godt lide SOS-medarbejderne og SOS-mødrenes indstilling og kunne med egne øjne se, hvordan børnene fik hjælp,” fortæller Hans Jørgen.

Den oplevelse blev afgørende, både da Irene og Hans Jørgen besluttede sig for at blive SOS-faddere, og da de senere besluttede sig for også at testamentere penge til SOS Børnebyerne. De har siden 2015 været faddere for Grace, der bor i Mzuzu-børnebyen i det nordlige Malawi. De valgte et barn i Afrika, fordi det skulle være muligt at rejse dertil, og de valgte en pige, fordi piger ofte er i større risiko for at blive udnyttet, blive giftet bort og ikke have adgang til skolegang.

Ægteparret har siden 2015 været SOS-faddere for Grace fra SOS-børnebyen Mzuzu i Malawi.

FRA FADDERBARN TIL ARV

Nu har Irene og Hans Jørgen også besluttet at testamentere en del af deres arv til SOS Børnebyerne. ”Det valg traf vi, fordi vi har besøgt Bakoteh-børnebyen i Gambia. De voksne var meget søde ved børnene, SOS-mødrene var så kærlige overfor børnene, og børnene var meget glade for dem,” siger Irene.

Irene og Hans Jørgen bor i Herning, hvor de har boet det mest af deres lange liv sammen, og her kan de næste år fejre diamantbryllup. De har ingen børn selv,

og det betyder meget for dem, at deres penge går til at hjælpe børn, der virkelig har brug for det.

”I gør jo meget for børn, det har vi set. Nogle gange giver man til formål, hvor man kan være i tvivl om, hvorvidt for mange af pengene går til administration. Den tvivl har vi ikke om SOS Børnebyerne. Og når vi læser om SOS Børnebyerne og ser jeres historier om børnene i tv, går det lige i hjertet,” siger Hans Jørgen og klapper med hånden på brystet.

SKOLEGANG ER VIGTIG

Irene og Hans Jørgen er både trygge og tilfredse med at vide, at deres arv er med til at hjælpe forældreløse og udsatte børn. Deres arv kommer til at hjælpe generationer, og derfor er det ikke kun pengene til de enkelte børn, men også den langsigtede effekt af hjælpen, der betyder noget. Deres hjertesag er områder som sundhed og uddannelse.

”Det er vigtigt for os, at pengene går til børnenes uddannelse og sundhed. Især at de får en god uddannelse.

Mange børn i de afrikanske lande, vi har besøgt, har ikke mulighed for at komme i skole. Vi ved, hvor vigtigt det er for resten af éns liv, at man lærer at skrive, læse og regne,” siger Hans Jørgen.

”For mig er det også vigtigt, at børn, der bor på gaden, kommer ind i børnebyerne og får en tryk tilværelse og en seng at sove i. Børn har risiko for at blive misbrugt til hårdt arbejde og på andre måder, og det beskytter SOS Børnebyerne dem imod,” siger Irene.

”

Vi har oplevet, at børnene får tøj på kroppen, mad, kærlighed, skolegang, og at børnene kan blive der, til de er voksne

Hans Jørgen og Irene vil gerne sikre sig, at deres fadderbørn kan komme videre i tilværelsen, også når ægteparret ikke selv er her mere. Derfor betænker de SOS Børnebyerne i deres testamente.

ET POSITIVT AFTRYK I VERDEN

At testamentere er også Irene og Hans Jørgens måde at efterlade et varigt aftryk i verden.

”Det er vigtigt for os, at vores fadderbørn kan komme videre i tilværelsen, når vi er døde. Vi holder kontakt med dem og sender gaver til jul og fødselsdag.”

Beslutningen om at testamentere en del af deres arv til en velgørende organisation kalder også på mere alvorlige overvejelser. Ligesom mange andre, der testamenterer til SOS Børnebyerne, synes Irene og Hans Jørgen, at deres familie har det, de skal bruge. De mangler ikke mad, et sted at bo eller materielle goder. Det har været helt afgørende for Irene og Hans Jørgen at hjælpe børn - særligt de børn, der har allermost brug for det.

”Vi har tænkt på den langsigtede løsning og er rigtig godt tilpas med vores beslutning. Det var nemt at oprette testamentet, da vi brugte en lokal sagfører, som samarbejder med SOS Børnebyerne. Vi vil opfordre andre til at gøre det samme, fordi vi har set, at pengene bliver brugt fornuftigt. Vi har oplevet, at børnene får tøj på kroppen, mad, kærlighed, skolegang, og at børnene kan blive der, til de er voksne,” siger Irene. ■

OVERVEJER DU AT TESTAMENTERE?

Du kan betænke SOS Børnebyerne med et bestemt beløb eller med en procentdel af arven. De fleste vælger at testamentere deres arv til SOS Børnebyernes generelle arbejde ude i verden. På den måde kan vi sende pengene derhen, hvor de gør mest gavn. Vi efterlever altid dine ønsker 100%. Læs mere her: sosbornebyerne.dk/stot/arv

Har du spørgsmål?

Kontakt Mette Sandager Löhndorf, Fundraising Manager på tlf.: 3378 0293 eller mail: mssl@sosbornebyerne.dk

Se os nu!

Børn, der får en hård start på livet, kan sagtens ende med at lande blødt. De skal bare have den rette hjælp og masser af kærlighed og tryghed. Det er 70 år siden, at SOS Børnebyerne åbnede deres allerførste børneby, og siden da har vi hjulpet over fire millioner børn. Her kan du møde et par stykker af dem, der er kommet langt i livet stik mod alle odds.

Elder var kun ni måneder gammel, da han ankom til en SOS børneby i Guatemala. Han havde mistet sin mor, og hans far kunne ikke tage sig af ham.

Elder voksede op i børnebyen hos sin SOS-mor og SOS-søskende. I dag er han 23 år gammel og har uddannet sig til svejser. For et år siden blev han gift med sin kæreste, Belsie, som han også venter barn med.

GÅ PÅ OPDAGELSE

Vil du vide mere om Daliborka og hendes opvækst i børnebyen eller nogle af de andre, kan du gå på opdagelse her: sosbornebyerne.dk/gaapaaopdagelse

Daliborka er vokset op i børnebyen Lenkenik i Kroatien. Som barn flygtede hendes mor med sine tre børn fra krigen i Bosnien. Da Daliborka var bare 12 år gammel, døde moren af kræft.

Som den ældste måtte Daliborka tage sig af sine to yngre søskende, indtil SOS Børnebyerne greb ind og gav dem alle tre et nyt hjem i børnebyen. Daliborka satte sig tidligt i livet et mål om at få en god uddannelse, så hun aldrig mere skulle bekymre sig om penge. I dag har hun en blomstrende karriere som investeringsrådgiver i Zagreb.

KROATIEN

Maria er opvokset i SOS-børnebyen Flores i Indonesien. I dag driver hun en organisation, der hjælper ofre for menneskehandel. Hun tager også rundt i landsbyerne for at advare folk om faren ved trafficking og underviser børn i deres rettigheder.

”Hvis ikke jeg var vokset op i SOS-børnebyen i Flores, så kunne jeg nemt selv været blevet et offer for human trafficking.”

NEPAL

”Da jeg blev født, var min far død. Min mors familie accepterede hverken min mor eller mig, og det var vanskeligt for hende at klare det hele. Til sidst tog en af mine mors venner mig til SOS-børnebyen. Jeg husker ikke noget. Jeg ved bare, dette er mit hjem”.

Sådan beretter Jyotsana om sin vej til en SOS-børneby i Nepal. I dag er hun selv mor til to og assisterende leder i selvsamme børneby.

INDONESIEN

FADDERGUIDE

CORONA UNDER KONTROL I SOS-BØRNEBYERNE

Vi holder løbende faddere opdateret på coronasituationen i de lande, vi hjælper. Du får direkte besked, hvis der opstår ny udvikling i den SOS-børneby, du har fadderbarn i. I børnebyerne er der styr på, hvordan børn og voksne undgår coronasmitte, og SOS-mødre og SOS-ansatte er blevet uddannet i, hvordan man skal håndtere forholdsreglerne om corona og selvfølgelig især, hvordan børn skal forholde sig. Det er stadig ikke muligt at besøge en SOS-børneby.

POSTEN ER FORSINKET

Du kan nu sende post til dit fadderbarn igen. Det kræver blot, at du væbner dig med tålmodighed. Hvis du sender post til dit fadderbarn, skal du forvente, at der kan gå en del længere tid, før det når frem, end normalt. Pga. corona er bemanningen på det lokale SOS-kontor lavere, end den plejer at være, og derfor tager det længere tid for medarbejderne at ekspedere post og pakker ud til de enkelte børnebyer.

SOMMERRAPPORTEN ER PÅ VEJ

På grund af corona er sommerrapporten i år forsinket, og vi håber på din forståelse. Vi forventer, at du modtager sommerrapporten i løbet af efteråret. Sommerrapporten plejer at handle om dit fadderbarn, men netop fordi vores lokale medarbejdere ikke kan komme ud i børnebyerne og lave interviews med og om børnene, som de plejer, handler sommerrapporten i år om børnebyen. Nyheder om dit fadderbarn modtager du i stedet i vinterrapporten. Hvis du har spørgsmål om dit fadderbarn eller din børneby, er du altid velkommen til at ringe til SOS Børnebyerne på tlf. 33 73 02 33.

HAR DU SPØRGSMÅL?

Kontakt os på 33 73 02 33 eller
info@sosbornebyerne.dk

OPSLAGSTAVLEN

HJÆLP TIL BEIRUTS BØRN

En stor tak til alle jer, der støttede SOS Børnebyernes katastrofefond i kølvandet på den ødelæggende eksplosion i Beirut i august. Hjælpen omfatter blandt andet børnevenlige områder og beskyttelse og omsorg til de børn, der har mistet eller er blevet væk fra deres forældre.

Se mere på sosbornebyerne.dk/stot/katastrofe

MILLE GORI I OMVENDT JULEKALENDER

I år vil SOS Børnebyernes ambassadør Mille Gori, bedre kendt som Motor Mille fra DR Ramasjang, introducere de 16 film, som eleverne i Omvendt Julekalender hver skoledag i december kan følge med i. Omvendt Julekalender er et gratis undervisningstilbud med film og opgaver til hver skoledag i december. Tilbuddet henvender sig til 0.-6. klasse. Hjælp os meget gerne med at sprede budskabet til de lærere, du kender.

Læs mere og tilmeld klasser på sosbornebyerne.dk/omvendtjulekalender

A woman with her hair in a bun, wearing a red top and a floral sari, is petting a white dog that is standing on its hind legs. They are in a grassy area with trees and a building in the background.

Fra gadebarn til SYGEPLEJERSKE

Tekst: Alvilde Suneson · Foto: Nina Ruud

Som barn boede Kamala fire år på gaden sammen med sin mor. Når de endelig fik mad, delte de den med gadehundene, så de blev tæt ved dem. Gadehundene gjorde Kamala tryk nok til, at hun kunne falde i søvn. I dag arbejder Kamala som sygeplejerske i SOS-børnebyen Sanothimi i Nepal.

Kamala kender navnene på alle børnene i SOS-børnebyen i Sanothimi i Nepal, og alle børnene ved, hvem hun er. De sidste tre år har hun nemlig arbejdet som sygeplejerske i børnebyen.

Men Kamala er ikke nogen helt almindelig sygeplejerske, for udover at sørge for, at børnene har det godt, så har hun også et meget nært forhold til dem alle. Og de stoler på hende. En af grundene til det er, at hun selv ved, hvordan det er at miste forældreomsorgen.

For 26 år siden blev Kamala født, og det var begyndelsen på en hård og trist barndom. Da hun var tre år gammel, forlod hendes far familien, og dengang stod Kamalas mor alene med alt ansvaret.

Kamalas historie er desværre ikke unik. I nogle af de små landsbyer i Nepal er det stadig sådan, at fædre foretrækker drengebørn frem for piger. Det kan

ulykkeligvis føre til, at faren forlader familien, hvis ikke han får en søn. Og det var tilfældet i Kamalas familie.

FIRE ÅR PÅ GADEN

Men ulykken stoppede desværre ikke der. Uden nogen uddannelse så Kamalas mor ingen anden mulighed end at flytte til Nepals hovedstad, Katmandu, for at få et arbejde. I fire år boede Kamala sammen med sin mor og søster på gaden. Hun kan stadig huske de lange nætter, hvor hun kun turde at falde i søvn, hvis der var en gadehund i nærheden, som passede på hende og hendes familie.

”Vi kunne ikke få de mest basale ting. Vi kunne ikke spise, når vi var sultne, og vi kunne ikke gå i skole, selvom vi havde lyst,” fortæller hun.

EN LILLESØSTER BLEV VENDEPUNKTET

Efter fire år på gaden blev Kamalas lillesøster født, og det var begyndelsen på noget godt. For endelig kom familien i kontakt med SOS Børnebyerne, som hjalp dem ud af håbløsheden.

SOS Børnebyerne gav Kamalas mor økonomisk støtte, så familien kunne få et tag over hovedet og mad i maven, og de sørgede for, at Kamala og hendes storesøster startede i skole.

”Jeg elskede at gå i skole. Når jeg kedede mig derhjemme, læste jeg i min storesøsters skolebøger,” fortæller Kamala.

Og det gav pote, for der gik ikke længe, før hun kunne springe et klassetrin over.

Nu er ingen af de tre søskende børn længere, og det går dem alle rigtig godt. ”Jeg er stolt af, at vi har fået

hjælp af SOS Børnebyerne. Jeg håber, at min historie kan få flere til at støtte organisationen, for der er virkelig mange familier, som har brug for hjælp,” fortæller Kamala.

BØRNENES SYGEPLEJERSKE

Coronakrisen øger presset på mange SOS-børnebyer verden over, og derfor har der også været ekstra meget at se til for Kamala de sidste par måneder i form af tests og oplysning om hygiejne og smitterisiko. Indtil videre har Sanothimi ikke oplevet nogen smittede.

Kamala har valgt at bosætte sig i SOS-børnebyen, så hun altid er tæt på børnene. De fleste kommer til hende med ting som ondt i hovedet, feber eller lignende, men Kamala ved af personlig erfaring, at en mavepine ikke altid kommer, fordi der er noget fysisk galt. Derfor bruger hun lang tid på at tale med børnene:

”Det er ofte svært at vide præcis, hvad de fejler, fordi børnene her jo er påvirket af tabet af deres mor eller far eller begge forældre. De kommer til mig, også selvom de måske ikke altid har brug for det. Nogen gange skal der ikke mere end en lille hovedpine til, at et barn kommer forbi. De vil bare gerne have det godt igen,” siger hun.

Når Kamala ikke er travlt optaget af at passe på og se til børnebyens mange børn, kan man næsten være sikker på, at hun går rundt i gaderne og fodrer de vilde hunde. Alle andre er bange for hundene, men ikke Kamala. Det var nemlig vilde hunde, som var grunden til, at hun følte sig tryk om natten, da hun boede på gaden. ■

Kamala levede fire år på gaden. SOS Børnebyerne hjalp hende og hendes søskende med at komme i skole. I dag er hun sygeplejerske i SOS-børnebyen Sanothimi.

I dag

Foto: SOS Børnebyerne

SÅ STOR ER JEG

Uønsket og uvelkommen blev lille nyfødte Rani efterladt af sin mor på hospitalet. Ranis mor var kun 13 år gammel og havde overlevet en voldtægt. Den traumatiserede unge pige, der kun selv var et stort barn, var ikke i stand til at tage sig af en lille hjælpeløs baby.

Heldigvis blev Rani, blot få dage efter sin ankomst til verden, bragt til SOS-børnebyen i området Sanothimi i Nepal. Her tog en kærlig familie med åbne arme imod den lille pige, der hurtigt faldt til i de nye omgivelser.

Som det yngste medlem af sin SOS-familie får Rani, der nu har boet et par år i børnebyen, massevis af kærlig opmærksomhed. Hun er tæt knyttet til både sin SOS-mor og sine SOS-søskende, der elsker at lege med hende. Så selvom livet begyndte med uvished, er Rani i dag en glad, sund og livlig pige, der spreder en masse glæde omkring sig blandt alle i SOS-børnebyen.

BAZAREN

Shop de smarte navneetiketter

De populære SOS-navneetiketter har fået nyt look. Du kan for eksempel klistre mærkerne i dine bøger eller på konvolutten, når du skal sende breve.

På den måde videregiver du et godt budskab, samtidig med at du har tjek på dine ting. Der er 28 etiketter på hvert ark.

Køb dem her:
sosbornebyerne.dk/shop

FADDERPORTRÆT

MINE BØRN UDVIKLER OMSORG FOR ANDRE

Camilla og Martin Nivaro har siden november 2019 været faddere for et par tvillinger i børnebyen Mwanza i Tanzania.

”Jeg ser, hvor meget mine egne børn vokser af den kærlighed og omsorg, de får. Tanken om, at ikke alle børn får den opmærksomhed, optager mig meget,” fortæller Camilla.

Deres børn, Cecil på 4 år og Freddie på 2 år, følger også med i fadderskabet: ”Vi har et billede af vores fadderbørn, som vi ofte tager frem, og vi kender deres navne og alder. Derfor er det konkret for vores sønner, at der findes børn i verden, som mangler legetøj, mad og kærlighed. På den måde lærer mine børn at værdsætte det, de har,” fortæller Camilla.

Hun ser det som vigtig menneskelig dannelse, at hendes børn igennem fadderskabet i SOS Børnebyerne lærer, hvordan børn har det andre steder i verden: ”Vores egne børn udvikler omsorg for andre og bliver mindet om, at ikke alt kan tages for

givet, og vigtigst af alt, får børn i nød en livsnødvendig hjælp.”

Tidligere har Camilla Nivaro også været med til at arrangere en indsamling til SOS Børnebyerne i Cecil og Freddie's børnehave. Pengene fra indsamlingen er gået til et fadderskab for en pige i Tanzania i 18 år.

ORDJAGT

S K O M A L B O R
 E K R T L R L T A
 M L O K E S Y A L
 A A L L S G A V Æ
 O S P E E G N L R
 T S S G F M T E E
 E E P A M T J L R
 L Æ S E B O G O W
 P E N S U M A L B
 A R U M A K U S T

FIND OG VIND Find 11 ord med temaet ”skole og uddannelse”. Find ordene vandret, lodret og diagonalt. Send løsningen til:

SOSkonkurrence@sosbornebyerne.dk eller
 SOS Børnebyerne mærket ”Ordjagt”,
 Amerikavej 15C, 2. sal, 1756 København V.
 Vi trækker lod om fem muleposer med SOS-logo.

Løsningen skal være os i hænde d. 30/9. Vinderne trækkes d. 7/10 og får direkte besked. Se vinderne her: sosbornebyerne.dk/konkurrence

STØT
VERDENS
BØRN

Brug girokortet

Foto: Lars Just

Hvor går de hen, når skolen er lukket?

Skolerne har været lukket ned i månedsvis, og mange steder er der lange udsigter til, at de åbner igen. I Kenya lyder meldingen, at skolegården forbliver tom helt frem til jul – indtil videre. Det har kolossale konsekvenser. For når først børn fra meget trange kår forlader skolebænken, er det ufatteligt svært at få dem tilbage i skole igen.

Millioner af mennesker lever fra hånden til munden, så når regeringer verden over lukker samfund ned, kan en stor del af befolkning ikke tjene penge og må sulte. Alene for de asiatiske lande frygter man, at flere vil dø af sult som en konsekvens af covid19 end af selve sygdommen.

SOS Børnebyerne er der før, under og efter corona. Vi hjælper allerede udsatte børn og familier i mere end 130 lande og territorier verden over. Denne situation er så alvorlig, at vi sætter ind med akut hjælp som mad, medicin, felthospitaler osv. i de lande, hvor corona rammer hårdest. Men vores speciale er det lange, seje træk. Derfor er vi også klar til at gribe de børn, der falder ud af skolesystemet og ender i børnearbejde. Hjælp os med at hjælpe dem. Brug girokortet.

SOS
BØRNEBYERNE